

A MÉRÉS-ÉRTÉKELÉS LEHETŐSÉGEI A NÉPTÁNCOKTATÁSBAN

Kovács Henrik

Magyar Táncművészeti Főiskola

Kulcsszavak: mozgáskoordinációs képességek, néptáncoktatás, fejlődés

A közoktatásban már régóta alkalmazott mérési-értékelési módszerek a művészetoktatásban még nem hódítottak tért. Különösen igaz ez a néptánc oktatására. Művészeti águnkban eddig nem jelent meg olyan mű, amely a mérés-értékelés témakörében közölt volna konkrét információkat.

A pedagógiai kutatások és kísérletek szabályait figyelembe véve indult el a bemutatandó kísérletsorozat. Célja, hogy három korcsoportban (8, 12, 16 évesek) táncos és nem táncos gyerekek mozgáskoordinációs és testnevelési képességeiket hasonlítsa össze. Az első korosztály mintájának kiválasztásánál szempont, hogy az alanyok az adott év október hónapjában már elmúltak 8 évesek, de még nem töltötték be a kilencet; a többi korcsoport kiválasztása is ennek az elvnek megfelelően történt. A második mérési sorozatnál a korábbi vizsgálatban részt vett növendékek képességeit vizsgáltuk.

Válaszra váró kérdések:

- Kimutathatók-e a különbségek a korcsoportok között?
- Milyen irányú és nagyságú változás történt a felmérések között?
- Milyen különbségek mutathatók ki a csoportok teljesítménye között?
- Mely képességek fejlődnek nagyobb mértékben a néptánc hatására?

Mozgáskoordinációs feladatoknál az öt mozdulattípus köré csoportosított gyakorlatokhoz a szükséges alapképességeket (mozgásszabályozó képesség, mozgásalkalmazkodó képesség, mozgástanulási képesség), és rész képességeket (egyensúlyozó, térbeli tájékozódó, ritmusérzék, reakció, kineztezis, gyorsasági és állóképességi koordinációs képesség) értékeltük. A testnevelési felmérés anyaga az általános iskolákban megszokott feladatokat tartalmazta. A felsorolt, a pedagógus által ismertett gyakorlatokat videoszalagra vettük, majd a felvételeket meghatározott szempontok szerint értékeltem. Egy szempontra maximum 10 pontot adtam. A teljesítmények átlagát feladatonként és feladatcsoportonként kiszámítottam.

A bevezetőben ismertetett négy kérdés két nagy csoportra bontható. Az egyik arra keresi választ, hogy van-e különbség a táncot tanuló gyermekek bizonyos képességei és kortársaik között. Elmondható, hogy a táncos gyermekek mozgáskoordinációs képességei nagyban, míg testnevelési képességeik kisebb mértékben haladják meg kortársaik hasonló képességeit. A másik kérdéscsoport a diákok fejlődését célozta meg. Ez a mozgáskoordináció tekintetében alig tapasztalható. A testnevelési feladatokban az életkor növekedésével mindkét csoportnál egyértelmű javulás mutatható ki.

Az eredmények megbízhatósága és érdekében további mérésekre, valamint a minta növelésére van szükség. Talán az sem elérhetetlen, hogy a PISA felméréshez hasonlóan nemzetközi szinten vizsgálják a művészeti nevelés során elsajátított képességek használhatóságát a hétköznapi életben. Európai viszonylatban egyedülálló művészeti nevelési rendszerünk segítségével esetleg jobb eredményeket is elérhetnénk az összehasonlítás során.